

A három királyfi

Volt egy király, volt neki három fia; mind a három a világba akart menni. Először elment a legöregebb, de három év után sem jött vissza. A második utánament, azután meg a harmadik fiú ment el. Az apa álmában látta, hogy két cseresnyefa egészen le volt törve, míg a harmadikon cseresnye függött; összehívatta a jósoakat, kik azt mondták, hogy ez az álom a fiaira a legjobb jelenés, mert ha nyomorban voltak is, ismét szerencsések lesznek.

Az utolsó királyfi, amint vándorolt, két embert látott maga előtt, ezek testvérei voltak. Az egyik elbeszélte, hogy mióta jár-kelel már a világban, hogy a zsványok megtámadták, s alig tudott tőlük szabadulni. Mikor elbeszélte élete történetét, letelepedének, s az öregebb egy hangyafészket akart eltiporni, de a fiatalabb nem engedé, ezért a hangyák, ha veszedelembe jut, segítségöket ígérték. Továbbmenve, méhkasokat láttak. A fiúk meg akarták gyújtani s a mézet elvenni, a fiatal fiú megvédi őket, ezért segítségöket ígérük a szükségben. Így tesznek a megmentett madarak is.

Amint mentek, mendegéltek, egyszer csak eltévedtek, felmentek egy fára, s láttak messziről világot; odamentek, az egy vár volt. Mikor az első szobába bejöttek, egy ősz ember feküdt az ágyban, az intett nekik, hogy továbbmenjenek. Mentek a másik szobába, hol három törpe szolgált nekik. Ezután el akartak menni, de az ősz ember nem eresztette el őket, s egy aranytáblát mutatott nekik, melyre fel volt írva, hogy mindenki, ki a várban elhál, másnap a fűben elhintett becses gyöngyöt kell neki összeszedni, másképp kővé vál. Az öregebb testvér nem bírta, s a nap utolsó sugaránál kővé vált; erre az öregember elszomorodott. A középsővel is így történt.

A harmadik már az állatokat hívta segítségül. A hangyák összeszedték neki a gyöngyöket, erre az elátkozott öregember vidám lett. Egy másik táblához vezeté, melyen az volt írva, hogy egy gyémántkulcsot az est utolsó sugaráig fel kell neki találni. Itt meg a madarak segítettek neki, elhozták a kulcsot. A harmadik feltétel az volt, hogy oly követ keressen, mely ember volt, de lopott, s ezért vált kővé. Itt a méhek segítették ki; megvolt a váltás. A törpékből, kövekből emberek lettek.

Megszabadult az ős ember is, aki király volt, de zöld leveseket főző boszorkány felesége – mert szólt – leányostul elátkozta, míg a három feltétel nem teljesül.